

Liv og GLADE DAGE

Hej Lone. Jeg vil gerne bestille tid til den årlige helbredsundersøgelse og vaccination af Banden. Hvornår kan du komme her til en hyggelig aften?

Nogen gange er det en stor fordel at have kendt sin dyrlæge i årtier... og denne gang var det endnu vigtigere, da jeg bad hende om at kigge særlig meget på vores to gamle piger; skovkatten Leo (der led af kronisk dårlig mave) og aby'en Ting. Manden og jeg var dér, hvor vi trængte til en dyrlægefaglig vurdering af de to pigers skavanker.

Dyrlægen nåede ikke langt med sine undersøgelser af Ting, faktisk kun til at sætte stetoskopet på hendes bryst og konstatere, at der nu var en voldsom rumlen på hjertet. Manden og jeg så på hinanden, og aftalte så, at Ting ville blive aflivet hurtigst muligt. Vores grimme mavefornemmelse var helt rigtig. Hun var nået til vejs ende efter at have lidt af

Liv & Brian

langsomt fremadskridende knoglecancer i ca. 1½ år.

Undersøgelsen af Leo var langt mere opmuntrende, - ja hun havde diarre, ja hun var lidt for slank, og ja hun var let dehydreret, men hun legede som en fjollet killing, ville kontakt og var sit sædvanlige glade jeg, så dyrlægens ord var, at hun da godt kunne se, at katten var i udu, men så heller ikke mere. Hvis vi

KAMYNE

**"Orientalsk langhårsopdræt
på hyggeligt stueplan"**

Line Sørensen & Patrick Kristensen
Anna Anchersvej 23
7500 Holstebro
Tlf.: 9740 7370
www.kamyne.dk

insisterede, ville hun godt aflive, men hun ville helst, at vi lod være... så det gjorde vi.

Vi sagde farvel til vores dejlige fjollede Ting den følgende mandag...

Om torsdagen begyndte Brian, min ca. 10 år gamle perserdreng at lede efter hende. Nu var det på tide, at hun kom tilbage fra den der udstilling, som han troede, at hun var af sted på!

Fredag var der stadig ingen Ting nogen steder...

Heller ikke lørdag...

Søndag gik Brian fra foderet... og begyndte at hænge desperat på mig, hvis jeg havde været væk hjemmefra. Hang han ikke på mig, lå han apatisk på sofaen og kiggede konstant hen mod Tings tomme yndlingssoveplads. Vi diskede op med alle Brians lækkerier i et forsøg på at få ham til at spise igen, men nej!...han var KED og aldeles ikke sulten.

Til sidst var der kun tilbage at starte tvangsfodring. Det tog fem dage med RC Recovery og Hill's A/D, før han endelig ville spise selv. Da havde min triste dreng tabt ca. 800 g. Langsomt, langsomt fik han det bedre, tog lidt på, ville kontakt med vores andre katte, legede, hvis vi viftede noget foran ham – men han hang stadig desperat på mig i mindst en halv time, hvis jeg havde været ude i blot fem minutter.

Der gik to måneder, og så væltede Leos helbred fuldstændigt. Opkastninger, diarre, dehydrering og tydeligt ondt i maven. Vi vidste, at det var nu... Og... jeg vidste, at det ville tage livet af Brian, når Leo også forlod ham! Han var glad for Ting, men han og Leo var vores "gamle ægtepar", der ofte lå sammen i sofaen og som havde rejst Danmark og Europa tyndt på diverse udstillinger gennem mange år.

Min mand og jeg havde en lang snak... meget lang... og så kontaktede jeg Brians opdrætter, og derefter en god veninde, som også er adfærdsterapeut for katte, og havde en endnu længere snak med dem.

Resultatet var en liste med fem opdrættere af forskellige racer, som skulle kontaktes for at høre, om de havde en hunkilling, der kunne flytte hjemmefra snarest muligt. Håbet var, at Brian ville få noget andet at tænke på med en killing i huset.

Derfor skrev jeg til Line (Kamyne): "Hej, har i killinger"? Svaret var nej, men at man jo havde en udstationeringskat, der lige var blevet parret. Jeg svarede tilbage, at det kunne jeg ikke vente på, og kom så til at tænke over, at det da vist var lidt for kort et svar og bad derfor Line om at ringe til mig, så hun kunne få hele den lange historie.

Det gjorde hun...og ca. 10 minutter efter, at vi havde sagt farvel, havde jeg Patrick i røret med årets tilbud. De havde faktisk killinger... endda

DK Kamynes Yöki - nu bare Liv - på udstilling i Odense

en lille pige, men hun var oprindeligt tænkt til avl, altså en beholder. Nu syntes man bare, at hun var en smule klein i det – og havde overvejet, om det var det, man ville beholde... Parringen skulle altså gentages, så hvis jeg var interesseret, kunne killingen jo lige så godt være lidt lille hjemme hos mig og Brian. Eneste minus var, at vi måtte vente nogle uger på hende.

Fat i vores dyrlæge; kunne Leo klare et par uger mere??? Jo, det mente dyrlægen nok, især, hvis hun fik lidt mod mavesmerterne. Leo klarede sig på medicinen, og vi fik sagt farvel til en helt vidunderlig kat nogle uger senere.

To dage efter hendes 12 ugers fødselsdag flyttede der så en langhåret edderkop til Farum. Hendes navn er Kamynes Yöki (der betyder Livsglæde på japansk), og til daglig kalder vi hende Liv... vi trængte simpelt hen til noget af den slags!

Liv er... ja, rent ud sagt, Brians redning!

Hun kom dagen efter Leos aflivning, så Brian nåede aldrig rigtig at mangle sin veninde, før han skulle tage stilling til et lillebitte langbenet kræ, der hvæsedede som en gal, hver gang hun

fik øje på ham, som åd al hans gode mad, og som efter et par dage ville lege og putte med ham! Og som, ikke mindst, vrælede som en ond ånd, hvis ikke han lod hende få sin vilje.

I dag er hun hans lille pige... hun må praktisk talt alt for ham, selv lægge sig ovenpå ham, når hun vil putte. Han vasker hende og leger med hende, hun får lov at spise hans mad, hvis det er det, hun vil... og absolut ingen af de andre katte skal bare tænke på at gøre hende fortræd!!!

Livs første udstilling var på Herning Landsskue i en iskold kæmpehal. Heldigvis havde hun medbragt sit helt eget uldtæppe, som hun kunne putte sig under – Onkel Brian. Siden er det blevet til en tur rundt i Europa og et par danske udstillinger og racefremvisninger. Tilskuerne falder komplet for den store røde uldtot og hans edderkop...

Jeg er for altid Line og Patrick dybt taknemmelig for at redde vores gamle dreng ved at give os en ualmindelig sjov, sød og kærlig pige, som det dagligt er en stor glæde at have i huset.

Ann Kynde Christensen

Lille opdræt af fortrinsvis fuldmaskede, renavlede siamesere.
Vi lægger vægt på sunde, harmoniske katte, der lever op til standarden.

Marianne & Søren Vedel
Slågårdsvej 5
Frøslev
4660 Store Heddinge
Tlf. 74 45 45 88
www.dk-vedels-siam.dk
marianne@dk-vedels-siam.dk